

VITAE

SANCTORVM

EX PROBATISSIMIS

AUTHORIBVS ET POTISSIMEM EX

Reuerend. D. ALOYSIO LIPOMANO,

& R. P. LAURENTIO SVRIO,

breui compendio summa

fide collecta,

*Per Reuerendis. D. FRANCISCVM HARAEVM
Vtrai cētinum, S. Theologiae Licentiatum, & ab eodem
aucta diligentissimèque recognita.*

His accesserunt cum ex IOANNE MALDONATO Hispano,
tum ex GEORGIO VICELLIO & aliis, Sanctorum vitae
quamplurimæ in suos quæque locos digestæ, cum
quorundam APPENDICE ad calcem
breuissima, quorum dies festus
ignoratur.

EDITIO TERTIA

*Ex Hæc libreria
des Bents et
royal de la ville
Lid.*

LVGDVNI,

Apud Thomam Soubron.

M. D. XCIIII

LECTORIS.

ERMVLTVM debere
Remplicam Christianam
Reuerendissimo Domino D.
Aloysio Lipomano Episcopo
Veronensi, nec non & R. P.
Laurentio Surio Conuentus
Coloniensis Carthusiano,
eruditus iuxta ac piis viris fatebuntur, non dubito,
mecum, pie Lector, quotquot eorum Tomos de Vitis
Sanctorum attentius legerint. Ego certè cum eos
peruoluere diligentius cœpissẽm, quod ad priscam
illam pietatem aliquousque saltem in orbem no-
strum postluminio, quod aiunt, reuocandam attine-
bat, exstimabam nullum scriptionis genus aggredi
eos potuisse accommodatius. Sed dolebam equè, eo-
rum qua ipsi reliquissent usum, tam paucis adhuc
esse in manibus, nonnullis etiam ob hoc solùm ne-
gari, quod Tomi illi haberi non possint nisi sumptu
maximo.

QVIBVS ut ego pro modulo meo tantisper
seruirem, donec ipsos eis fontes adire contingeret,
ecce conatus sum tum ex dictis Tomis, tum ex aliis
Historiis fide dignis exhibere has vitas compen-
dio descriptas, summa sanè fide, atque ad id ut plu-
rimum ipsis verbis & phrasi primorum Auètorum,
Opus, ni fallor, pro moribus nostris ad rectam nor-
mam reuocandis accommodatum, equè ad usum
* 2 omnium.

SANCTORVM VITÆ.

IANVARIVS.

DE CIRCVCNCISIONE

DOMINI, EX D. CYPRIANO,

ADIECTIS NONNVLIS

ex Radulpho Ardente.

*Floruit in Ra-
dulphus cir-
ca annū Do-
mīni 1050.*

I. IANVARI.

NTER *omnia testamenti veteris sacramen-
ta, nihil Circuncisione solennius antiqua cele-
brauit religio, nec tantum in Hebræos, sed
etiam in Phœnices & Arabes hæc traditio ino-
leuit. Reliquæ gentes tam mandatum quam fa-
ctum irrident, & Deo minimè asserunt conue-
nire, vt Saluatoris benignitas ptagis infantium delectetur, &
immentos in ipso vitæ initio periculo mortis addicat. Verum
cum opus istud & antiquitas commendet, & iubentis auctori-
tas; inquirenda est tanti mysterij ratio, quæ Abraham specialiter
& semini eius tanto pondere mandata est, vt quisquis in illa
gente huius signi careret differentia, Ethnicus non Iudæus re-
putaretur, & a titulo filiorum Israël abraderetur proscriptus.
Hoc cum octaua die iustum sit celebrari, & nomen circunciso
aptari, intimatum est his qui digni Sanctorum consortio cense-
bantur, quod eorum nomina scriberentur in cælis, & æternæ
beatitudinis quam post vitæ huius septimanam octaua conse-
quuntur hæredes fierent & consortes, quicumque vitæ innocentia
& cælibatus sanctimonia sese Domino consecrassent. Tenera
itaque infantia huiusmodi erat imbuenda doctrina, & ante
concupiscibiles motus, quos peccatum meruerat, miserabili

* D. Cypri. 30.
7. Surij.

*Origo Circū-
cisionu.*

Genes. 17.

*Eius signi-
ficatio.*

*Ea cur adhi-
beri solitam
tenera ætate.*

LVGDVNI,
EX TYPOGRAPHIA
Stephani Seruain.

M. D. XCIIII.